

[Statsministeren.]

syn maa i hvert Fald tages af dem, der er blevet saa voksne som Regeringspartierne, og som ikke kan stille sig paa samme mindre ansvarlige Maade, som et 4 Mand's Parti kan gøre det.

Da den Tale, som det ærede Medlem holdt, sammenholdt med den Forespørgsel, som er stillet af det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, jo vilde munde ud i en Katastrofe, hvis man fulgte Talen og navnlig imødekom Forespørgeren, det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, i de Spørgsmaal, som er stillet — jeg ved ikke, om Forespørgselen skal opfattes saadan, at den skal til Behandling i Morgen eller en anden Dag, det maa Formanden afgøre —, vil jeg endnu kun sige, at denne Forespørgsel, som er fremsat den 8. Maj, og som i væsentlig Grad angaar Landbrugets Forhold, rører jo ved Spørgsmaal, som selvfølgelig er under Observation, og som bestandig har været det; men jeg kan ikke give noget Tilsagn om Opfyldelse af de Tilsagn, som Forespørgeren her fremsætter, thi Opfyldelse af dem vilde medføre en saa alvorlig Omvæltning inden for hele det danske Samfund, at vi i hvert Fald ikke kan tage Ansvar for en saadan. Det er ikke Regeringens Opgave og Agt at bidrage til Forværrelse af de Forhold, der i Forvejen kan være vanskelige nok. Men om forholdsvis kort Tid vil jo Resultatet af en Undersøgelse vedrørende Landbrugets Gældsforhold foreligge, og der bliver saa Lejlighed til at beskæftige sig med Kriseforanstaltninger og ogsaa med den Række af overmaade vidtgaaende Planer, som denne Forespørgsel aabenbarer.

Det ærede Medlem Hr. Krag udtalte sig, synes jeg, mere nedsættende, end han behøvede, om den Kriselovgivning, han og Venstre selv har været stolte af i en vis Tid, og som de ydede deres betydelige Indsats til. Jeg kan da huske, at der var en Tid, hvor man førte Strid i Venstrepressen om, hvorvidt det var Venstre eller Regeringspartierne, der havde opnaaet det bedste Resultat, og at Venstre paa det Tidspunkt ikke var misfornøjet med Kriselovgivningen, er i hvert Fald det stærke Indtryk, jeg har bevaret. Nu lød Talen jo anderledes, og det hænger vel sammen med, at der ogsaa har lydt en Tale fra det ærede Medlems Meningsfælle i Landstinget, gennem Henvendelsen fra Landboforeningerne, som jo uægtelig talte et lidt ejendommeligt Sprog om Venstres Indsats i de senere Aars Kriselovgivning.

Det ærede Medlem sagde, at Regeringen nøler. Jeg tror dog, det er fejl

Adresse. Jeg har ikke Indtryk af, at det er Regeringen, der nøler. Det var ikke Regeringen, der nølede sidste Efteraar, da Landbokommissionens Forslag blev lagt frem til Drøftelse og Gennemførelse. Den Revision af Smørordningen, som jeg forstod, at det ærede Medlem Hr. Krag sympatiserede med, er for længst foreslaaet af Landbrugsministeren. Men andre nøler. Hvad nøler de efter? Kornordningen er foreslaaet i Henhold til Loven; men der nøles af dem, der har Evne til at træffe Afgørelsen og sige, hvordan de vil have det, hvis den foreslaaede Form ikke er tilfredsstillende.

Det ærede Medlem krævede Kreaturbestanden indskrænket og ønskede en bedre — jeg forstod en industriel — Udnyttelse af Kødet. Ja, men vilde det dog ikke først og fremmest være en Opgave særlig for Landbrugets store, stærke, industrielle Virksomheder at tage det Spørgsmaal op, paa hvilken Maade man i Stedet for at bruge Kreaturbestanden — i hvert Fald den værdifulde Del af den — paa en slet Maade kunde anvende den bedre? Jeg indrømmer, at for mig er der ikke noget afskrækkende i, at Staten skal dirigere eller tage Del i Initiativet paa de industrielle og landbrugsmæssige Omraader. Det har vi jo i stor Udstrækning maattet gøre. Det har, som sagt, heller ikke det mindste afskrækkende for mig. Men det forekommer mig uægtelig mærkeligt, at det just er det ærede Medlem Hr. Krag, der kommer og siger til os, at vi maa faa destrueret eller indskrænket Kreaturholdet betydeligt, at det maa Staten for det første sørge for, og dernæst maa den sørge for, at der finder en bedre Udnyttelse og Anvendelse Sted af den Bestand, der saaledes udrammes. I gamle Dage vilde vi øjeblikkelig fra det ærede Medlem have mødt et: Hold Fingrene borte hvis vi havde krævet noget lignende. Det skulde det private Initiativ nok ordne; men det er i sørgelig Grad gaaet tilbage med det private Initiativ i vor Tid.

Det ærede Medlem talte noget om Forudsætninger for Bestemmelser i Kornloven. Mig bekendt er der ikke sket noget Brud paa, hvad der har været Forudsætningen, nemlig at inden en bestemt Dato skulde der forelægges Forslag til Revision af Kornordningen. Vi har fulgt denne Lovgivnings Vejledning, og hvis der ikke har vist sig tilstrækkelig Villighed til at gennemføre en anden Ordning ovre i den anden Afdeling af Rigsdagen, er det beklageligt, lige saa beklageligt som, at vi led en Skuffelse, da vi mente fra Forhandlingerne at have visse